

dinsdag 5 mei **Psalm 119:81-88** כ 20 **Kaph**

De Kaf (כ) , de elfde letter met getalswaarde 20, spreekt van de hand die rust. De ziel (vers 81) en de ogen (vers 82) van de Psalmist zijn uitgeput (dit werkwoord 'uitputten' begint met de kaf). Hij weet zich omringd door vijanden en ziet uit naar de vervulling van de beloften en de troost van Jahweh. In grote druk, vijandige mensen om zich heen, ervoer David dat.

Later was het de Heer Jezus aan het kruis, Die deze woorden daar gebeden kan hebben. Zijn troost kwam van Zijn Vader en Zijn verwachting was helemaal van Zijn God. Met Zijn geloof kwam Hij niet beschaamd uit! Jij en ik evenmin! Wij zijn in Zijn 'kaf'!

woensdag 6 mei **Psalm 119:89-96** ל 30 **Lamed**

De 'Lamed'. (ל = prikstok), de twaalfde letter (twaalf spreekt van regering), is de ossen-prikstok of de herdersstaf - de stok en de staf van Jahweh, waarmee David vertroost werd in Psalm 23. De staf spreekt van opstanding. Al deze verzen (89-96) beginnen met deze kostbare letter. Vers 89 is hét vers van dit stukje. De 'Dabar-Jahweh', de woord-daad van Hem blijft tijdens de eon (welke van de 5 maakt eigenlijk niet uit) gestationeerd, staat vast, in de hemelen. Dat woord zorgt ervoor, dat Gods trouw vast is; de aarde blijft staan (vers 90, 91). Het zorgt ervoor, dat de Psalmist niet ondergaat, maar leeft (vers 92, 93); bovendien krijgt hij (en ook wij!) daardoor uitzicht op verlossing in het leven van alledag (vers 94-96).

donderdag 7 mei **Psalm 119:97-104** מ 40 **Mem**

De 'Mem' (מ) staat voor de wateren van de tijd, heeft getalswaarde 40. 40 staat voor de tijd van beproeving in deze wereld. 40 dagen in de wildernis, dat ging aan het openbare optreden van de Heer Jezus vooraf. De tegenwerker kon Hem niet laten struikelen, omdat Hij pareerde met 'er staat geschreven'. Deze verzen kun je lezen als profetie van Zijn leven op aarde. Hij deed op 12-jarige leeftijd de rabbijnen versteld staan (Lucas 2:46,47) door Zijn inzicht in de onderwijzing (Torah) van Jahweh. Hij haalde Zijn wijsheid (vers 98), inzicht (vers 99, 100), richting voor Zijn voeten (vers 101,102) en geestelijke verfrissing (103) uit de Dabar van Jahweh. Het was Zijn dagelijkse overpeinzing (Hebreeuws: siach); Zijn leven! Wat een voorbeeld tot navolging!

vrijdag 8 mei **Psalm 119:105-112** נ 50 **Nun**

De 'Nun' (נ) is de 50, de vis, dan ben je in de sfeer van verlossing; je bent voorbij de vervulling van de 7 (7x7=49). Israël trekt het beloofde land in, terwijl Moshe (Mozes) niet verder kwam dan Moab (getalswaarde 49), onder Jozua, de zoon van *Nun*. Woorden in dit gedeelte, zoals lamp en pad (vers 105), vrijwillig (vers 108), ziel (vertaald met 'leven', vers 109), leggen (eigenlijk 'geven', vers 110), neigen (eigenlijk: 'uitstrekken', vers 112) beginnen met deze letter.

Laat het woord van Jahweh licht en lamp zijn op al je wegen, dan ontwijk je de valkuilen die zich onderweg naar je hemelse bestemming voordoen.

zaterdag 9 mei **Psalm 119:113-120** ס 60 **Samech**

De 'Samech' (ס) is de 60, het staat voor de slang. Het eerste woord van dit gedeelte is 'weifelaars'; in het Hebreeuws begint dit met de Samech. Het heeft te maken met *verdeeldheid*, en dat is precies wat de slang (uit Eden, Gods hof) zaait met zijn woorden. Het liefhebben (Hebreeuws: ahavah) van de Torah (uw wet) is het praktische tegenmiddel tegen het lispelen van de slang. De Psalmist hoopt op (wachten op – letterlijk, vers 114), bewaart (vers 115), hoopt op (verwacht, vers 116), verlustigt zich in (vers 117), heeft lief (vers 119) en vreest (eerbied, vers 120) de woorden van Jahweh. Die woorden, en daarmee Jahweh zelf, betekenden alles voor hem. Essentieel in de wapenrusting van

God (Efeziërs 6:10-20) is dan ook 'de uitspraak van God' (vers 17 CV; NBG: woord van God)! Ook vandaag dragen wij die!

zondag 10 mei **Psalm 119:121-128** א 70 **Ajin**

De 'Ajin' (א) betekent 'oog' of 'bron'. Getalswaarde is 70. Woorden als 'gedaan' (doen, vers 121, doe - 124, handelen - 126), 'knecht' (vers 122, 124, 125), 'ogen' (vers 123), 'tijd' (vers 126) beginnen met deze letter. Het verlangen is naar heil en het woord van gerechtigheid in vers 123. Gerechtigheid betekent: toedelen wat iemand nodig heeft, wat hij tekort komt. Kwam je alles tekort? Dan geeft God alles wat je nodig hebt! Door Zijn Zoon, Jezus Christus, kom je niets tekort. God is de bron (Ajin) van alle zegeningen en Zijn oog (Ajin) rust op je. Ook vandaag!

maandag 11 mei **Psalm 119:129-136** פ 80 **Peh**

De 'Peh' (פ) (getalswaarde 80) betekent 'mond'. Alle verzen beginnen in dit gedeelte met deze bijzondere letter.

De 8 en (dus ook) de 80 spreken van een nieuw begin, zoals een nieuwe schepping. Een mond is ook een opening naar iets nieuws. Als God spreekt, opent Hij Zijn mond en er gebeurt iets nieuws. Woorden als 'wonderbaar' (vers 129), 'openen' (vers 130), 'mond' en 'wijd opendoen' (vers 131), 'wenden tot' (eigenlijk: 'aangezicht', vers 132), 'schreden' (of: 'voetstappen', vers 133), 'verlossen' (vers 134), 'aanschijn' (aangezicht, vers 135) beginnen met deze letter. Hij wendt Zijn aangezicht (Pne) naar de mens (132) en opent Zijn woorden, die ons mensen licht geven (130). Wij wandelen vandaag in Zijn licht en voor Zijn aangezicht!

dinsdag 12 mei **Psalm 119:137-144** צ 90 **Tsadee**

De 'Tsadee' (צ), getalswaarde 90, is de vishaak. Het is de beginletter van het woord 'gerechtigheid' (Tsèdèq), dat vijf keer in dit gedeelte voorkomt (vers 137, 138, 142, 144). Gods gerechtigheid is het fundament voor de Romeinenbrief. Paulus kende dit belangrijke begrip heel goed. Ook hier valt het nauwe verband op tussen Gods gerechtigheid en Zijn woord. Dat woord is gelouterd (gezuiverd, vers 140), waarheid (vers 142) en gerechtigheid (vers 144). De Psalmist spande zich bijzonder in, om dat woord bekend te maken aan de mensen (vers 139,140). Daarmee is de Psalmist een 'Tsaddiq', een rechtvaardige.

woensdag 13 mei **Psalm 119:145-152** ק 100 **Qoph**

De 'Qof' (ק) is het oog van de naald en heeft 100 als waarde. Het is de beginletter van 'roepen' (qra, vers 145, 146), 'vóór' (qadam, vers 147, 148), 'stem' (qol, vers 149), 'nabij' (qrb, vers 150, 151).

De schrijver gebruikt zijn stem om Jahweh aan te roepen, want Hij is immers nabij! Vergelijk Filippenzen 4:5 met vers 151. Overigens kun je dit gedeelte (145-152) zo naast Filippenzen 4:4-7 leggen. In de verzen 151b-152 proef je de vrede, waarover de apostel in Filippenzen 4:7 spreekt.

donderdag 14 mei **Psalm 119:153-160** ר 200 **Resh**

De 'Resh' (ר) is het 'hoofd', of 'begin', getalswaarde is 200. Het 'zien' (ra'ah, vers 153) begint met deze letter, evenals 'rechtsgeding voeren' (ribah, vers 154) en 'barmhartigheid' (rachamim) en 'groot' (rab), beide in vers 156 genoemd. Vers 156 vormt de kern van dit stukje; het dringende gebed eromheen zie je als het ware tot rust komen in het vertrouwen op Gods grote barmhartigheid. Ook spreekt hier – net als in de rest van de Psalm – diepe eerbied, respect en liefde voor het woord van Jahweh uit het hart van de Psalmist, die zondermeer een type van de Heer Jezus Christus zelf is. Wij zijn navolgers van Christus (1 Corintiërs 11:1).

vrijdag 15 mei **Psalm 119:161-168** װ **300 Shin**

De 'Sin' of 'Shin' (װ) is de 'tand', en heeft 300 als getalswaarde. Het is de beginletter van al de verzen van dit gedeelte. Het woord 'vrede' (**Shalom**, vers 165) duidt op het welzijn en de rust, die de mens geniet als hij leeft naar de onderwijzing van Jahweh. Het 'liefhebben' (ahavah) heeft altijd de strekking van: ernaar handelen, het doen. Dat lees je in de verzen 166-168 terug. Zo'n mens verblijdt zich (vers 162) over het woord van God, het is meer waard dan een grote schat.

zaterdag 16 mei **Psalm 119:169-176** ת **400 Taw**

De laatste letter is de 'Taf' (ת), het 'teken', het 'kruis'. Getalswaarde 400. Het wijst op de uiterste ontwikkeling in deze oude schepping. De Heer zelf *is* de Aleph en de Taf (de Alpha en de Omega, Openbaring 1:8); Hij begint een groot werk en voleindigt het ook. Het is ook de letter van de toekomst; als een Hebreeuwse werkwoordsvorm met de Taf begint, duidt het op iets toekomstigs. In de 10 woorden staat steeds: 'gij zult'; dan is dat eigenlijk 'je zult in de toekomst dat of dat wel of niet doen'. Het houdt een belofte in!

De meeste verzen in dit gedeelte (behalve 174 en 176) beginnen allemaal met werkwoorden, die voorafgegaan worden door een Taf. De Psalmist is helemaal vol van de woorden van Jahweh; Zijn lippen willen Hem loven (vers 171), Zijn tong zal dat woord blijven bezingen (vers 172), en hij was de geboden of instructies van zijn God niet vergeten.

De overpeinzing (Hebreeuws: siach, komt 8 keer voor in Psalm 119) ervan leidde ertoe, dat hij dicht bij Jahweh en Zijn woord wil blijven.

Hiermee eindigt dit loflied op de Torah; deze dagteksten zijn slechts als kleine aanzetjes bedoeld om zelf dieper in deze Psalm te duiken, opdat het woord van God ook uw leven doordrenkt en uw hart beheerst, tot lof en eer van Hem in onze dagelijkse gang.

Brieven, die wijzen op de toekomst van het lichaam van Christus, zijn altijd de moeite waard opnieuw te lezen. Daarmee word je blij van binnen, proef de vreugde van de apostel als hij over deze dingen schrijft!

zondag 17 mei **1 Thessalonicenzen 1:1-3**

Genade en vrede komen je als eerste tegemoet, wat een ontvangst! In zo'n sfeer voel je je direct thuis, op je gemak. Je bent bij Vader thuis. De vreugde van de genade, die daar heerst, werkt aanstekelijk. De Thessalonicenzen waren er vol van: zij werkten omdat zij geloofden; door Gods liefde in hun hart spanden zij zich extra in en konden daarin volharden, want zij hadden een bijzondere verwachting: de Heer komt! Wat een fijn voorbeeld, dat volgen wij na!

maandag 18 mei **1 Thessalonicenzen 1:4-8**

Het 'geheim' van deze enthousiaste gelovigen was, dat zij het evangelie van God hoorden. En dat is *w*erkelijk goed nieuws! God redt door Jezus Christus alle mensen! Dat namen zij – ondanks druk – aan en zij volgden de apostel na. Zij lieten het weten aan hun omgeving: God houdt van je, Hij is liefde. Paulus schrijft daar met vreugde over. Heerlijk, als je mogelijkheden hebt om het evangelie aan anderen door te geven. Die kansen zijn er. Grijp ze!

dinsdag 19 mei **1 Thessalonicenzen 1:9-10**

Hier lees je twee 'geheimen'.

Geheim 1: Paulus vertelde de mensen niet, dat hun afgoden fout waren en dat ze die moesten verlaten. Hij vertelde ze over God, die hen liefheeft, die zelfs Zijn eigen Zoon niet spaarde. Hij richtte ze op de ene ware God; Dié te dienen is echt leven.

Geheim 2: Diezelfde Zoon zal de gemeente '... bergen uit het komen van de toorn/verontwaardiging'. De gemeente ondergaat die verontwaardiging niet, maar ziet die wel aankomen, net zoals een kapitein een storm ziet aankomen en daarom op tijd zijn schip kan laten ankeren en afmeren. Net op tijd in veiligheid! Zo zal de Heer zelf de gemeente in veiligheid brengen, precies op tijd!

woensdag 20 mei **1 Thessalonicenzen 2:1-7**

Paulus en zijn medewerkers hadden veel te verduren tijdens hun reizen om het goede bericht van God te spreken. Met name de nijdige Joden zorgden voor lijden en verdrukking. Toch wilde Paulus nooit voor de méns spreken; hij sprak wat God gaf te spreken, of dat nu lijden betekende, of niet. Ook was er bij de apostel geen spoor van 'er iets aan willen verdienen'. Zonder bijbedoeling mensen bereiken met het evangelie; een bijzondere taak, waarin wij hem volgen.

donderdag 21 mei **1 Thessalonicenzen 2:8-12**

De apostel werkte onder hen als een moeder (letterlijk: voedster, vers 7) en als een vader (vers 11) zonder iets nodig te hebben. Hij vroeg er geen giften voor, maar bleef voorzien in eigen onderhoud; zo heel anders dan velen vandaag. Zijn grote passie was het goede nieuws van God brengen. Wat een gedrevenheid! Hij was in een bijzondere relatie met de gelovigen gekomen (vers 8) – hij werd gedrongen door de liefde van Christus (2 Corinthiërs 5:14). Dit voorbeeld... is om na te volgen!

vrijdag 22 mei **1 Thessalonicenzen 2:13-20**

Zij hadden het evangelie aanvaard als het woord van God. Dat verblijdde de apostel en stemde hem dankbaar. Daarbij was het werkzaam; het veranderde de levens van mensen positief. Zij waren echte navolgers van andere gelovigen geworden. In vers 15 en 16 spreekt de apostel over de Joden en stelt, dat zij in de toekomst Gods verontwaardiging zullen voelen. Daarmee zegt hij niets antisemitisch; hij sluit zich aan bij wat hij allang uit Tenach wist. Hij verlangde hun ommekeer en bad vurig voor hen (Romeinen 9:1-5). Ook verlangde hij naar de Thessalonicenzen; hij had hen lief en bad voortdurend voor hen (zie 3:10). Door omstandigheden kon hij hen niet ontmoeten, maar hij zag uit naar de ontmoeting bij de komst (Grieks: *parousia*, aanwezigheid) van de Heer! Velen ontvielen ons, maar wij zullen hen ontmoeten bij Zijn komst!

zaterdag 23 mei **1 Thessalonicenzen 3:1-5**

Paulus stuurde Timotheus als bemoediger en opbouwer naar hen toe. Eigenlijk is het normaal, dat een gelovige verdrukkingen ondergaat. Juist dan blijkt het geloof (en daarmee de Heer zelf) bijzondere kracht te geven, te dragen. Om dat vertrouwen te voeden en op te bouwen hebben wij steeds nodig, dat woord van God, dat goede nieuws, tot ons te nemen. Dan ontdekken wij in druk en lijden, dat Hij draagt; dan heeft de tegenwerker geen vat op ons. Zijn kracht draagt ons!

zondag 24 mei **1 Thessalonicenzen 3:6-13**

Timotheus bracht Paulus goede tijding (letterlijk: evangelie, vers 6) over hun geloof en liefde. Dat verheugde hem. Hun geloof (zij verwachtten de komst van de Heer) moest nog aangepast worden (vers 10, NBG: voltooiën). De apostel bidt dringend voor hen, verlangt ze te zien, bidt dat hun harten 'tamiem', volledig (NBG: onberispelijk, vers 13), zullen zijn. Hij vindt rust in de zekerheid, dat hij met hen in aanwezigheid van de Heer zelf zal staan voor Gods aangezicht!

maandag 25 mei **1 Thessalonicenzen 4:1-8**

Paulus spreekt hen liefdevol aan en wijst op hun plaats als heiligen. De gelovige is een heilige, apart gezet voor de dienst aan God. Daarbij past een op God gericht leven. Blijven luisteren naar Zijn woord reinigt het hart en daarmee het gedachteleven. Dan volg je niet langer het voorbeeld van de wereld (vers 5), maar Zijn woord. Dat leidt tot een zuiver leven op alle terreinen van het (huwelijks)leven. Er is een duidelijke scheidslijn in gedrag tussen gelovigen en anderen. De heilige geest (vers 8) werkt dit alles in ons tot eer van Hem!

dinsdag 26 mei **1 Thessalonicenzen 4:9-12**

De broederliefde was goed; daarover hoeft hij niets te schrijven. Wat een voorbeeld geven zij! Juist in periodes van spanning en (grote) meningsverschillen kan juist dit essen-

tiële onder grote druk komen te staan. De geschiedenis wijst dit uit. De tegenwerker is er als de slang bij, om juist dan verdeeldheid aan te wakkeren en gelovigen tegen elkaar uit te spelen. Paulus voorzag in zijn eigen levensonderhoud en gaf daarmee het goede voorbeeld. Dat principe geldt alle gelovigen; in de gemeente ontvangen echte zwakken natuurlijk ondersteuning.

woensdag 27 mei **1 Thessalonicenzen 4:13-18**

In vers 13 en 14 wordt zichtbaar, dat de apostel ook schrijft om hun geloof aan te passen. Zij zaten in over de inmiddels overleden gelovigen. Wat zal er met hen gebeuren? Zij kenden waarschijnlijk wel de profetie van Zacharia, dat de Heer komt en Zijn voeten op de Olijfberg zal zetten. Zal er dan opstanding plaatsvinden? Horen gelovigen uit de heidenen daar dan bij? Al dat soort vragen zou je je kunnen bedenken. Paulus troost met de woorden, die dan volgen. Vers 14 geeft aan: *al diegenen, die geloven, dat Jezus stierf en opstond, zullen door Jezus samen geleid worden* (NBG: 'wederbrengen'). Dat gold dus óók de gelovigen die al overleden waren en nooit deze brief konden lezen!

donderdag 28 mei **1 Thessalonicenzen 4:15**

Net als de profeten van Israël zegt Paulus hier: 'in een woord van de Heer'. Een nieuwe profetie moet dan volgen. Hij benadrukt eerst, dat *alle gelovigen tegelijk* iets gaan meemaken bij de komst (Grieks: *parousia*, aanwezigheid) van Hem, de Heer Jezus. De overledenen én de nog levenden zullen *samen* bij Zijn aanwezigheid door Jezus geleid worden (vers 14). Wat een troost en verwachting! Per dag komt dat grote gebeuren dichterbij!

vrijdag 29 mei **1 Thessalonicenzen 4:16**

De Heer zelf daalt neer van de hemel, met (letterlijk: in) een bevelende uitroep, met (letterlijk: in) de stem van een engelvorst, met (letterlijk: in) de bazuin van God – een groots gebeuren, dat zich echter onttrekt aan de aandacht van de wereld. De Heer komt hierbij niet op aarde. Wat wel op aarde gebeurt: de doden in Christus zullen eerst opstaan! Dat is verwachting en troost! Na Christus zelf zijn dit de eersten, die opstanding uit de dood (om daarna nooit meer te sterven) meemaken.

zaterdag 30 mei **1 Thessalonicenzen 4:17,18**

Daarna, dus ná die opstanding uit vers 16 zullen wij, de levenden die achterbleven tot de *parousia*, de komst van de Heer, *tegelijkertijd samen met hen....* Duidelijker kan het niet gezegd worden, dat de dan levenden één geheel zullen vormen met de opgestane gelovigen. Die hele groep, zal als één groep weggevoerd worden. Daarbij is de Heer actief en Zijn lichaam (alle gelovigen) passief, er staat letterlijk: *weggerukt worden*. Dat gebeurt supersnel. Het doel is: ontmoeting met Hem *in de lucht*.^{*} Zó zullen wij altijd met Hem samen zijn! Laten wij elkaar voortdurend met deze woorden vertroosten.

^{*}Het Griekse woord *parousia* (aanwezigheid, 1 Thessalonicenzen 4:15) geeft nogal eens aanleiding tot andere gedachten. Dit woord *parousia* betekende in die tijd, dat de bevolking van een stad de stad uitliep om een koning, die overwinningen in de oorlog of strijd had behaald, tegemoet te komen. Zo werd hij dan feestelijk ontvangen en meegenomen de stad in. Hieruit trekken uitleggers dan de conclusie, dat de gemeente bij de opname weliswaar omhoog gaat om de Heer in de lucht te ontmoeten, maar dat doet om Hem feestelijk binnen te halen naar de aarde. Zo denkt men dan, dat de gemeente later (of direct) op aarde terugkeert en een aardse toekomst heeft. Men wijst dan tevens op Zacharia 14:5 en denkt, dat met 'alle heiligen', die daar genoemd worden, de gemeente (het lichaam van Christus) bedoeld wordt.

Paulus spreekt hier in 1 Thessalonicenzen 4:13-18 van 'weggerukt worden'; daarbij is de gemeente niet actief, maar passief. Het 'tegemoet' in vers 17 is eigenlijk 'ontmoeting'; dat lijkt een klein verschil, maar past precies bij het 'weggerukt worden'. Binnen de Bijbel krijgt dit woord *parousia* dus een andere inhoud! De woorden van de apostel in vers 17 geven *geen enkele aanleiding* te denken, dat de gemeente vanuit de lucht weer op aarde zal komen. De woorden '... en zo zul-

len wij altijd met de Heer wezen ...' (vers 17) geven eerder aanleiding te denken, dat de gemeente in de lucht zal blijven!

In zijn latere brieven (1 Corinthiërs 15, Efeziërs) maakt de apostel duidelijk, dat de gemeente een toekomst te midden van de hemelingen heeft, niet op aarde, maar in de hemelen (het heelal). Zo geeft Paulus hier precies de juiste kennis die nodig is, om die daarna verder op en uit te bouwen naar en in de gevangenschapsbrieven (Efeziërs, Filippenzen, Kolossenzen, 2 Timotheus).

zondag 31 mei **1 Thessalonicenzen 5:1-3**

Paulus had hen goed op de hoogte gebracht van de zaken aangaande de dag des Heren, waarover in Tenach (Oude Testament) door de profeten uitvoerig gesproken wordt. Het plotselinge van de komst van de Heer geldt Israël. De 'zij' in vers 3 is het volk Israël! Zij zullen in een valse rust zijn, en het verderf zal hen overvallen als die dag des Heren gaat aanbreken. Het moment, dat die dag gaat aanbreken, is er pas als de gemeente van de aarde weggenomen is. Ná op de opname van de gemeente zal de laatste (70^e) jaarweek van Daniël 9:24-27 aanbreken, waarin de grote verdrukking over Israël zal komen. Het is een van de stappen, die God zet in Zijn grote heilsplan met Israël, de volkeren en de gemeente.